

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214210633
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1214210633.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Karola Riháka a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: U. A. L., E. XX.X.XXXX, I. J. XX, P., právne zastúpený Ulianko & partners, s.r.o., Nám. SNP 37, Zvolen, proti žalovanému: S. - B., W..S., A. E. XX/b, I., U.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Emilom Molnárom, Záhradnícka 9, Bratislava, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, o späťvzatie žaloby po rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II č.k. 10Cpr/ 4/2014-547 zo dňa 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolačný súd pri p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 10Cpr/4/2014-547 zo dňa 25. apríla 2019 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom č.k. 6 Cpr/4/2014-547 z 25. 4. 2019 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo 16.12. 2013 a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca po rozhodnutí súdu prvej inštancie písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 7.6.2019 vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň navrhol, aby odvolací súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval podľa § 257 C.s.p. a aby teda žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože existujú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie tohto zákonného ustanovenia pri rozhodovaní o trovách konania. Za takéto dôvody žalobca považuje to, že u žalovaného pracoval 17 rokov bez akéhokoľvek pracovnoprávneho postihu, že na predmetnú vec mali prvoinštančný a odvolací súd rozdielny názor, že žiadne z tvrdení žalobcu sa nepreukázalo byť nepravdivým a že žiadny zo zamestnancov alebo obchodných partnerov žalovaného nebol v súvislosti s predmetným obstarávaním postihnutý.

3. Žalovaný podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.6.2019 vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby a v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania sa nestotožnil s aplikáciou § 257 C.s.p. Dôvodil, že v prejednávanej príhode nie je splnená podmienka výnimočnosti. Z verejne dostupných informácií získal vedomosť, že žalobca sa po skončení pracovného pomeru prakticky okamžite zamestnal u iného zamestnávateľa - S. K. Z. S., W..S., kde ako člen vrcholového manažmentu pôsobí doteraz. V súvislosti so skončením pracovného pomeru u žalovaného teda žalobca neutrpel žiadnu majetkovú ujmu.

4. Žalobca vzal žalobu späť v čase po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale pred tým ako tento rozsudok nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na uvedené odvolací súd postupoval podľa § 370 ods. 1, 2 druhá veta C.s.p., späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

5. Keďže zastavenie konania zaviniť žalobca späťvzatím žaloby, odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. v rozsahu 100 %.

6. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie ust. § 257 pri rozhodovaní o trovách konania. Ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži ani na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zároboková a majetková situácie strany, ktorá v spore zvíťazila je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprímernej tvrdosti, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre stranu sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 102/2017).

7. V prejednávanom prípade išlo o typický pracovnoprávny spor, ktorý skončil neúspechom žalobcu, pretože tvrdenia o neplatnosti predmetnej výpovede z pracovného pomeru nepreukázal. Charakter sporu teda nie je ničím výnimočným. Žalobca v konaní netvrdil, že na jeho strane existujú také sociálne a majetkové pomery, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že náhrada trov konania žalovanému by bola pre neho likvidačná. Možno teda zhrnúť, že v konaní nevyšla najavo žiadna okolnosť, pre ktorú by bolo možné prijať záver, že prisúdenie nároku na náhradu trov konania žalovanému by bolo pre žalobcu výrazne nespravodlivé, resp. neprímerane tvrdé. Za dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať samotnú skutočnosť, že odvolací súd uznesením z 30.11.20107 č.k. 6CoPr/15/2016-381 zrušil prvý v poradí rozsudok súdu prvej inštancie z 31.5.2016 č.k. 10Cpr/4/2014-271 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca vzal žalobu späť a z tohto dôvodu bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie z 25.4.2019 č.k. 10Cpr/4/2014-547 a konanie bolo zastavené. Vo veci teda nebol vynesenej meritórny rozsudok a preto nie je možné urobiť záver o tom, či tvrdenia žalobcu v konaní boli pravdivé alebo nepravdivé. Z tohto dôvodu nemožno urobiť ani záver o tom, či v súvislosti s predmetným obstarávaním došlo s postihnutiu žalovaného alebo jeho obchodných partnerov. Žalobca tiež dôvodil dobou trvania pracovného pomeru žalobcu u žalovaného a tým, že počas trvania pracovného pomeru nebol pracovnoprávne postihnutý. Tieto skutočnosti by mohli mať význam pri posudzovaní platnosti predmetnej výpovede, nie však pri rozhodovaní o trovách konania za situácie, že žalobca vzal žalobu späť a konanie bolo zastavené. Možno teda uzavrieť, že vzhľadom na to, že konanie bolo v konečnom dôsledku zastavené, treba vychádzať z toho, že prvoinštančný a ani odvolací súd nezaujali k veci samej (k otázke ne/platnosti predmetnej výpovede) žiadne stanovisko.

8. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).